

Sygn. akt I KZ 41/21

POSTANOWIENIE

Dnia 15 września 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie J. G.

w sprawie **J. G.**,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 15 września 2021 r.

zażalenia skazanego na zarządzenie upoważnionego sędziego Sądu Najwyższego

z dnia 4 sierpnia 2021 r., sygn. akt I KO 19/21,

o odmowie przyjęcia wniosku skazanego o wznowienie postępowania,

zakończonych wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 21 stycznia 2021 r., sygn. akt II AKa [...],

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 4 sierpnia 2021 r., sygn. akt I KO 19/21, upoważniony sędzia Sądu Najwyższego odmówił przyjęcia wniosku skazanego o wznowienie postępowania, zakończonych wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 21 stycznia 2021 r., sygn. akt II AKa [...], z uwagi na to, że skazany nie uzupełnił w określonym terminie (7 dni) braku formalnego wniosku o wznowienie postępowania przez jego sporządzenie i podpisanie przez adwokata lub radcę prawnego.

Pismem z dnia 12 sierpnia 2021 r. zażalenie na powyższe zarządzenie złożył skazany, kwestionując rzetelne wywiązanie się z obowiązków obrońcy ustanowionego dla niego z urzędu oraz odnosząc się do szeregu okoliczności

faktycznych i procesowych sprawy, której dotyczył wniosek o wznowienie. Wniósł o uwzględnienie zażalenia i wyznaczenie kolejnego obrońcy z urzędu w celu sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Na wstępie należy podkreślić, że przedmiotem niniejszego postępowania zażaleniowego jest jedynie kontrola zarządzenia o odmowie przyjęcia wniosku, nie zaś badanie podstaw do wznowieniu postępowania czy wyznaczenia kolejnego obrońcy z urzędu. Na marginesie wolno tylko zauważyć, że niezgodność stanowiska przedstawionego przez wyznaczonego obrońcę z urzędu z oczekiwaniami bądź poglądami skazanego nie może być podstawą wyznaczenia kolejnego obrońcy. Sąd nie może wyznaczać kolejnych obrońców z urzędu, aż do uzyskania przez stronę oczekiwanego przez niego efektu (*postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 listopada 2015 r., V KZ 50/15, LEX nr 1964190*). Dlatego wyznaczenie kolejnego obrońcy z urzędu do wykonania tych samych czynności uzasadnione byłoby jedynie wówczas, gdyby zostało wykazane (np. w postępowaniu dyscyplinarnym) nienależyte wypełnianie obowiązków przez dotychczas wyznaczonego obrońcę (*postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 listopada 2015 r., V KZ 48/15, LEX nr 1964189; zob. też: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 marca 2021 r., V KZ 1/21, LEX nr 3174410*). Dodać jeszcze należy, że wniosek o wznowienie postępowania na korzyść skazanego nie jest ograniczony terminem i skazany może – za pośrednictwem obrońcy z wyboru – złożyć go w każdym czasie.

Przechodząc do analizy akt sprawy należy stwierdzić, że skazanemu wyznaczono obrońcę z urzędu w celu sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 21 stycznia 2021 r., sygn. akt II AKa [...], zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w O. z dnia 31 lipca 2020 r., sygn. akt II K [...], lub wydania opinii o braku podstaw do sporządzenia takiego wniosku (k. 10). Obrońca z urzędu wywiązał się z nałożonego na niego obowiązku, przesyłając do Sądu Najwyższego opinię o braku podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania (k. 24-27). W konsekwencji takiego stanowiska skazanego wezwano do uzupełnienia braku wniosku o wznowienie postępowania poprzez jego sporządzenie i podpisanie przez adwokata lub radcę

prawnego pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku. Skazany odebrał wezwanie w dniu 6 lipca 2021 r. (k. 39) i w określonym terminie (7 dni od daty doręczenia) nie uzupełnił wspomnianego braku. W świetle powyższych realiów procesowych wydanie zaskarżonego zarządzenia było zatem merytorycznie uzasadnione, co wobec braku przedstawienia przez skazanego argumentacji dotyczącej zaskarżonej decyzji procesowej, skutkować musi nieuwzględnieniem jego zażalenia.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.